

Στον Αγγελό της σπάτης ο Φοίβος, διάσημος μουσικούσθνέθτες, αγοράζει το παλιό αρχοντικό σις Αιδές, κοντά στις «Πόλεις του αρχαίου Αθηναίου». Στο νέο έργο ο Νάρκιοςσ, επιτυχημένος ψυχιάτρος, επιστρέφει στην Αδωνίδα, τοπίο της παιδικής του ηλικίας και των επαναλαμβανόμενων ονειρών του, για να πουλήσει το κτήμα που κληρονόμησε από τον παππού του. Ανεξέλεγκτα συμβάντα ακολουθούντο ένα το άλλο και μας δείχνουν ότι όλα ήταν προδιαγεγραμμένα από την εποχή των μιθών και συγκεκριμένα του Πλούτωνα και της Περσεφόνης.

Η συμπαντική μνήμη

Ο Νάρκιοςσος είναι σημαδεμένος με το μισό λουλούδι που φέρει το όνομά του. Με τό αλλο μισό γεννήθηκε η Περσεφόνη, η κοπέλα που έβλεπε από μικρός στα ονειρά του, χώρις να την έχει συναντήσει. Οταν αντιλαμβάνεται ότι είναι πραγματική, ο χρόνος του μεταμορφώνεται συνάμα σε ιερό ποταμό που κυλά και σε βέβηλη στιγμή που τον παγίδευε. Η ένωση της παγίδας επανέρχεται συχνά. Ωστόσο παγίδα δεν είναι μονάχα η συμπαντική μνήμη ή το πεπρωμένο: δεν είναι μονάχα ο χρόνος που τρέχει ή στέκεται ακίνητος. Εί-

κιούσου, κανείς ερώτα με τα λουλούδια στις ζήσεις του, φωσκώνει, γίνεται φιλτρισένιος, γεμίζει τα κενά της διάρκειας και υπόσχεται να μη στερψει ποτέ.

Στην αρχαίοτητα ο νάρκισσος συνδέεται με τελετές μόνης στη λατρεία της Δημήτρας και της Περσεφόνης. Η πρώτη αναφορά στην Περσεφόνη γίνεται εδώ ως κόρη του Κοσμά, άρα κοσμική (συμπαντική) Κόρη, που ταξιδεύει από τη γη στον Αθηναίου. Στη μιθολογία το άρωμα του νάρκισσου μαγεύει την Περσεφόνη και την παρασύει στον Κάτω Κόσμο. Εκεί ο Πλούτων της προσφέρει έναν κόκκινο ροδιόνι, εξωτική αλλά ασήμαντη τροφή εκ πρώτης οψεως, για να την ξεγέλασει και να την κρατήσει στο δικό του βασίλειο. Στη μέση ενός ιερού γκρεμού, κοντά στο σημείο που ο Νάρκιοςσος θα ανακαλύψει τα οστά των αγώνων, μια αγιοροδιά γεμάτη καρπούς περιμένει τους δύο ήρωες να τους θυμίσει ότι ξέφυγαν από την αρχαία λατρεία και ότι αρχίζει ένας νέος πόλεμος ανάμεσα στις δύο θρησκείες.

Μαζί με τα ταξίδι μέσα στον ελληνικό χρόνο ο ψυχίατρος εμπλέκεται σε ένα ταξίδι μέσα στην ίδια την ψυχή του που τον οδηγεί στη γνώση. Ο Αγγελός της στάχτης περιέγραφε ένα αέναο παιχνίδι ανάμεσα στη μνήμη και στη γνώση. Ο Κονσταντίνος, ο νεκρός αδελφός του δημητικού τραγουδιού, ζει την προ χιλιετία

την αιώνια στον Ιαπωνικό: ο μοναχός Αγυούστινος πεδαίνει πριν από την άριξη του ήρωα το χειρόφρενο του παπού του διαλέβεται μόλις το πάνει στα χέρια του η Ισαβέλλα του μιλάει με χρησιμούς: η Περσεφόνη τού κρύβει το δικό της μισού του λουλουδιού. Τη γνώση την κατατά μόνος του, αντλώντας από τη σοφία που κρύβει αιώνες μέσα του. Η γραφά άναγκας έτσι σε μόνη στη μυστήρια της Γνώσης και ενεργοποιεί την απόλυτη αληθεία (α-λήθη), που μας προσκαλεί να ενωθούμε μαζί της.

Παρελθόν και τεχνολογία

Ο ήρωας μετακινείται από τη μνήμη του συλλογικού παρελθόντος στη σύγχρονη τεχνολογία, από το νερό της Λήμης στο delete του υπολογιστή, ενώ φθάνει στην ψυχή του μέσα από το σώμα του. Σάμων, θυμήσου... είναι ο καβαφικός τίτλος ενός άλλου μυθιστορήματος της συνγραφέων. Εν τούτοις στο νέο βιβλίο το

και ριψούντο τα μεσονεργατικά, μεταβάλλονται σε άνοιγμα στο άγνωστο. Μια μαύρη λεύκα πρόσκεται έξω από το σπίτι από την αρχή του χρόνου παραπέμποντας στον μιθό του Ηρακλή, που συνδέεται με την κατάδυση στον Αθηναίου. Το ιερό ποτάμι κυλά αντίστροφα αλλά και μέσα στο ποτάμι οι ήρωες βαδίζουν προς τα πίσω, σαν να θέλουν να επιστρέψουν σε μια ιερή πηγή ή ακόμη και στην αρχή του Σύμπαντος.

Η Μαρία Λαμπαδαρίου-Πόθου ζωντανεύει ξανά και ανανεώνει το ελληνικό φαντασιακό από τα χρόνια του μιθού ως την εποχή του ηλεκτρονικού υπολογιστή. Αντικείμενα και ονόματα με συμβολική ισχύ φορτίζουν τον λόγο της και τον μεταμφράνουν σε ποταμό που ρέει συνεχώς για να φθάσει σε μια ήρεμη θάλασσα (τον αναγνώστη) και να την αναταράξει. Τα βιβλία της, καθώς συμπυκνώνουν τη σοφία των αιώνων και τη δική της, είναι γραμμένα για να ξαναδιαβαστούν.

Friedrich Nietzsche Μαθήματα Ρητορικῆς

Michel Foucault
Τρία κείμενα για τόν Νίτσε

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΛΕΘΡΟΝ